

به پیشواز عید و به اقتفای

کلام بیدل

عید عشق، رویت ماه تمام است و بس
هلال آسمان را شهرت های نام است و بس
سی روز، صایم داشت اجتناب از عیش و نوش
به جت عید، روزه دار راجشن عام است و بس
سعی ریاکار جلوه پرداز محرومی است
این سخن پیش خود فروشان او هام است و بس
فطرت دنیا دارد رحص و فریب خلق هاست
مرد حق را انگیزه ، اشتر در بام است و بس
از تعلق بریدن، دل گردد معجز کشا
رویت سوزن، بی ریب قدرت انجام است و بس
شراب تند را صالحین سر می کشند
مهر مشکین مینا، حسن ختم است و بس
ز تسلیم ، راه بردن به تسنیم باشد مهیا
از تسابق، شراب این خم به کام است و بس
از حسنا ت پیکر سیپیات می گردد خم
با خدا زیستن ، زخم هارا التیام است و بس

لطف ها را قوم سحر خیز گردیده اند نصیب
نسخه کافور صبح، علاج ظلمت شام است و بس
از شبستان امل تا گلستان عمل
سعی گر باشد رسما ، فاصله یک گام است و بس
نصرت اگر خواهی ساکن کوی بدخشان باش
لعل خاموش خوبان تیغ را در نیام است و بس
عشق خوبان تاج کیوانی را آرد به زیر
دیدیم، سلطان ما نوکر غلام است و بس

دوستان صایم را بادا تهانی از فروغ
این پیام از دل سراسر مست جام است و بس
م . ش . فروغ

چارشنبه 29 رمضان المبارک 1392

توضیح : در این شعر صنایع ادبی متعدد است

از جمله به طور مثال :

بیت های چهار و پنج اشاره به داستان ابراهیم ادهم است .

ابیات شش و هفت بهره مند از آیات مبارک 24-28 سوره

المطففین است .

بیت هشتم آیه 70 سوره مبارک الفرقان و یا انالحسنات

یذهبن السیّات و . . .

ابیات 10 و 11 از مبارزات مردم بدخشان و افغانستان

بر ضد ارتش سرخ تلمیح تاریخی دارد .

بیت 12 اشاره دارد به داستان سلطان محمود

غزنوی و ایاز .